

Літо РОЗМ
НА АКТУАЛЬНУ Т

спортивне

СЬОГОДНІ — СУБОТНИК по заготівлі кормів.
ЮНАКИ ТА ДІВЧАТА!

Попрацюємо всі ударно на косовиці трав, закладанні сінажу, виготовленні трав'яного борошна для громадської худоби!

Ще прикріше, що навіть у мипулому прапофазангові колективни втрачають свої передові позиції. На сторінках «Молодого комунара» ми не раз назвали адресу досвіду — трест «Кіровоградськбуд», де спорстменн регулярно виступали на міських змаганнях, були завжди серед лідерів у спартакіадних турнірах. Тепер колишній інструктор по спорту М. Комісаров очолює новостворений шаховий клуб. А вада колективної фізкультури послабилася своєю роботою у виробничих підрозділах. Самоусунулись від спортивно-масової роботи профспілковий і комсомольський комітети. Немає в тресті типового комплексу, де б можна підвищувати свою майстерність майбутні значківці ГПО. Тож будівельники обмежуються хіба щогрою в шахи та походами вхідного дня.

Говорячи про сучасну військову службу на Всесвітній нараді комсомольських секретарів, К. У. Черненко підкреслює, що вона вимагає систематичного тренування. Ідеться, зокрема, і про високий фізичний гарт майбутнього воїна. Тож комітети комсомолу разом з фізкультурними працівниками, дбаючи про впровадження в дію комплексу ГТО, особливо увагу мають приділяти загартуванню допризовної молоді. Залік із фізичної підготовки повинен скласти кожен комсомолец.

Закінчився навчальний рік у загальноосвітніх школах. Учні молодших класів нині відпочивають у піонерських таборках. Саме тут треба проявити комсомольську турботу про те, щоб хлопчики і діточки навчилися плавати, загартували себе всебічно. Щоб, набравшись багаторості, з новими силами продовжити свою стежку в країну знань.

Літо — пора стартів. То хай же його вітрила щодня будуть підняті над малими і великими спортивними аренами, де кожен з нас повинен поставити свій особистий рекорд — в силі, спритності, витривалості.

Щодня після зміни збирається актив, щоб підбити підсумки трудового дня, виявити недоліки, які завважають працювати високо-ефективно.

З року в ривається нелогічність у соціалістичній змаганні.

КОЛИ ВБОЛІВАЮТЬ ЗА СПРАВУ

Особливо ефективні вони на будівництві енергетичних об'єктів сільського господарства...

У чому сила колективу? Бригадир відповідає без

Про завод, про товаришів Павло розповідає з піднесенням. 12 ювілей дібнат — формувальників машиністів бетоноукладачів, елюсарів-електриків — об'єднує комплексна бригада Шулімова. Ядром колективу є його актив, до якого входять профгрупи Галина Підгурська, сам бригадир, групомосор (він же й лавковий) Микола Алексєєв.

Заробіток у бригаді розподіляється з урахуванням коефіцієнта трудової праці.

Робота формувальників багато в чому залежить від ритмічності роботи бетоноупорядовувального вузла. Надходить бетон із перебігів — першочергову формувальники. Коли розібрати, що до чого — не вистає людей у бетоновиків. Вирішили не чекати красивого фасаду, а прийти на допомогу. Це дає свої позитивні наслідки — поліпшилася дисципліна поста-
вок.

Існує бригада понад три роки, але за цей відносно довгий час її склад не змі-

НА МАТЕРІАЛИ рейду обласного штабу «Комсомольського прожекторе» під заголовком «А вони крутяться...» («Молодий комунар» за 17 травня ч. р.) редакція одержала відповідь від головного інженера Кіровоградської автобазы № 11 Криворізького виробничого автотресту Мінаажбуду УРСР В. Т. Переверзева. Він повідомляв, що критична стаття обговорена на оперативній нараді інженерно-технічних працівників і на загальній п'ятихвилинці. Проведено додатковий інструктаж з механіками автоколони і КТП. Технічною комісією перевірено всі автомобілі по опломбуванню і роботі спідометрів машин. На водіїв автомобілів 40-84 КДЖ Олександра Паутова за допущення в бік збільшення показника спідометра накладено адміністративне стягнення і утримано гроші з покільометрового розрахунку за приписані кілометри пробігу. За відсутності запису показника спідометра у шляховому листі водія

ДІЄВІСТЬ

М. А. Балаклеєнка механіка автоколони
№ 1 А. А. Федорова попереджено.

Адміністрація автобази вирішила проводити масові перевірки роботи спідометрів не рідше двох разів на місяць.

Стаття «А вони круті...» обговорені в загальних робітничих зборах Кіровоградського спеціального екскаваторного тресту «Дніпроекскавациі», повідомив начальника цього управління В. Г. Десятерник. Критика на адресу водія В. В. Касьянова визнана справедливою.

На відповідального за роботу співробітників Г. Н. Гарбузенка і водія В. В. Касьянова накладено стягнення і позбавлено преміальних за травень. Головному механікові А. С. Васильєву доручено щоденно контролювати показники співробітників і записи у дорожніх листах.

Пленум міськкому ЛКСМУ

Відбувся пленум Кіровоградського міськомкому комсомолу, який розглянув питання «Про зведення комсомольських організацій міста, що впливають на рішення квітневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС і промови Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша К. У. Черненко на Пленумі ЦК і Всесоюзній нараді секретарів комсомольських організацій.

І доповідач, перший секретар міського комсомолу В. Кулик, і виступаючі на пленумі підкреслювали, що комсомольці і молодь міста одностайно схвалили і підтримали рішення квітневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС, промову на ньому товариша К. У. Черненко. В ході ударної трудової вахти, присвяченої 60-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, комсомольські організації Кіровограда спрямовують свою енергію, новатор-

ський пошук на вирішення важливих завдань розвитку економіки.

У справі зміцнення співробітництва комсомолу і Рад народних депутатів велика роль належить молодим депутатам. Завдання комсомолу — подавати дієвий дошлюбний Рад народних депутатів постійно дбати про те, щоб молоді депутати добре знали свої права і можливості у вирішенні актуальних питань, відповідало ставилися до своїх обов'язків.

Відповідальні завдання стоять перед комсомольськими організаціями у справі комуністичного виховання школярів, втіленню в життя реформи загальноосвітньої школи. Учасники пленуму відмічали, що завдання комітетів комсомолу — добиватися розширення зв'язків школи і підшефних підприємств, колгоспів і радгоспів. Більше уваги треба приділяти профорієнтаційній роботі.

Літературно-мистецький випуск

Цими днями у нашій країні урочисто відзначається 185-річчя від дня народження класика російської літератури О. С. Пушкіна.

Відданий Вітчизні геній

... Це ім'я знайоме нам з дитинства. Коли маємо в руки томик його віршів, нас охоплює почуття хвилювання і гордості. Є на філологічному факультеті нашого інституту кімната-музей Пушкіна. Тут зібрані книги майже всіма мовами нашої багатонаціональної Батьківщини, краєді курсові і дипломні роботи по творчості О. С. Пушкіна. Стенди кімнати-музею розповідають про дитинство і юність поета його оточення, друзів, адресатів пушкінської лірики. Кімнату-музей відвідують наші студенти, а також студенти з Монголії, Лаосу, Кампучії, Куби, Нігерії, Афганістану, котрі навчаються в Кіровограді. Доценти Р. З. Дидишкіна, В. І. Прежевозинський, лаборант Е. М. Матіна ознайомили їх з життям і творчою спадщиною О. С. Пушкіна.

Зустрічі зі студентами-іноземцями відбулися в циклі заходів, розроблених кафедрою російської та зарубіжної літератури, присвячених 185-річчю з дня народження О. С. Пушкіна.

У пушкінські дні проводився і традиційний на факультеті тиждень літератури. У конкурсі читців на краще виконання громадянської поезії «Ми за мир, за дружбу, за сердивість зустріч» поряд з лірикою Маяковського, Твардовського, Євтушенка, свіжо й актуально звучала і волюблена лірика Пушкіна. Переможцями конкурсу стали студенти Олександр Каснюк, Баходір Холод, Зоя Стеба, Ірина Огородна.

Цікаво пройшло і засідання клубу книголюбів у гуртожитку № 3, де були представлені рідкісні видання із зібрань викладачів кафедри. Так, голова обласного Товариства книголюбів доцент І. В. Долганов представив членам клубу вірш Пушкіна «Пам'ятник» (видання минулого століття) з текстом, спотвореним царським цензором.

Закінчилися ювілейні торжества мітингом, який відбувся 6 червня 1984 року біля пам'ятника О. С. Пушкіну.

Право покласти квіти до пам'ятника О. С. Пушкіна було надано випускникам відмінником навчання посланцем братнього Узбекистану Олімжону Маматкаримову, Туйчі Фарманову, Міхрожу Азізову.

З імпровізованої сцени прозвучали вірші Пушкіна і про нього.

Г. ДАВИДЕНКО,
старший лаборант кафедри російської літератури Кіровоградського державного педінституту імені О. С. Пушкіна.

СЛАВА ПОЕТА

Відчуттям всенародної любові до творчості Пушкіна. Всесоюзне Пушкінське свято поезії. Скрізь: у Москві й Михайлівському, у великих містах і маленьких селах лунають у ці дні вірші поета, звучить музика, написана на його слова.

Свято ушанування слова і читачі дитячих бібліотек області. Кращі видання творів поета для дітей, ілюстровані відомими художниками, книги пушкінознавців А. Гесена, С. Гессека, М. Басіної, що вийшли в датирах видавництвах, представлені в бібліотеках на книжкових виставках: «Солнце русской поэзии», «Я другу посвящал народу слово», «К нему не зарастет народная тропа».

Діти стали учасниками масових заходів. Так, читачам обласної дитячої бібліотеки, які відпочивають на літньому майданчику школи № 5 обласного центру, показано лялькову інсценізовану «Казку про рибака та рибаку». З цікавістю прослухали діти розповіді старшого бібліотекаря І. І. Скало про художників-ілюстраторів пушкінських творів В. М. Конашевича, Т. О. Маєрину, про перебування поета у нашому краї.

Пра активній участі дитворні пройшла в нашій бібліотеці та дитячому кінотеатрі «Мир» літературна виставка «З яких ми назок Пушкіна?». Адаже для більшості дітей пушкінська казка часто є першою книгою.

Пушкінському слову присвятили літературний ранок працівники Олександрівської бібліотеки імені Ю. Гагарина та піонерського табору школи № 15. А юні читачі Знамянської райбібліотеки взяли участь у конкурсі на краще читання віршів поета.

Підбали про участь дітей у святі бібліотекарі м. Світловодська, присвятивши знаменній даті літературний день «...Чувства добрые я лирой пробуждал».

Свято скінчилося, та продовжується повсякденна робота бібліотекарів по вихованню у дітей любові до неповторного пушкінського слова, одного з першоджерел любові до Батьківщини.

З. МЕЛЬНИКОВА,
завідуюча науково-методичним відділом обласної бібліотеки для дітей імені А. П. Гайдара.

СТАРІЙ Максимчук ще підпираний тачки, який відірвався від тіла, якби було по-єврейськи розсипати дерева, та згадав, що вбрався у сніжковий. То розім'яв на-лівастигу сльозу, щоб посолодити, оглянувши ще раз подвір'я і пішов. Вже пішов, докиньмо — літа.

До свого сина Петра йду, — поспішав зустрічним після вітання. — Подивлюсь, як він там господарить.

А в Петра вже готувалось. Дідусь іде! — помітила кортась.

— Бігом сливак парвати. — Олю, легше замітай — порохи, як на колгоспний дорож.

— Мамо, ділусь уже вшшу.

Вітається із сном та невісткою, вилує гладить по голівках.

— Давно я так високо не ходив. Літа і гори не пускають.

Довго дивиться кругом. — Ходить до хати, тату. — Хитрий, — сміється старий. — Хатю не хвалю: знаю, що й там порядок. — Господарку мені покажи.

Оглядають хлів, стодолу, город. Батько хвалить, щоб не згірло слово, підказує: це поправ, тут переробили. А тоді сідають у тіні, на колоду.

— Далеко тут в тебе видно.

— А шшу хату? Я кожного ранку дивлюсь, як тумани через неї спливають. Та й адляється, піби з кавалірки вертаюсь, піби лежу в рідне гілля. Гей, чоловіче, прилетів вже-с, до роботи йди, горобенят треба годувати. І пошкодую, і потішусь.

— Діти — завжди радість.

— Наш Іван як там: обцяється додому на роботу? — Обцяється. Ще рік йому.

— А його «місця» що каже?

— Пора мені. Дякую вам, господарі мої любі, за гостину. Це вам, — дістає з кишені яблука для онуків. — Мало не забув. — А мені? — стримує сміх невістка. — Вже подарував. — Що-о?

— А його, — показує на сина. — Чи, може, не підходить?

Тупиться до чоловіка, а старий ледве тримає смішину під вухом з цього розкозкування.

— Яблука з'їсте, в на-сіни не викидайте.

— Це ті? — питає син.

— Ті. Весною в землю, потім нащепиш і не пропадує яблуні. В нас їх не садять вже, бо смаку не розуміють. Треба, щоб з малого звик, а батьківських рук. Тоді ліше ме-

Володимир МИХАЙЛЮК

ГОСТИНИ

ОБРАЗ

столом. Одна невістка все бігає, все підносить.

— Буди з тебе, — каже старий Максимчук. — Бачу, роботу свою знаєш — перед людьми похваляю. А тепер сідай сюди, поговори. І на чоловіка можеш жалітися. Все розкажеш.

— А що говорити? — лукаво глянула на свого Петра. — В житті було все. Він переселить — я скривлюсь, я наперчу — він дується. Але за поріг не несем, бо то тільки на два.

— Добре. Розумію, тільки й сказав старий.

Пив батько мало. «Як жінка», — жартував Іван Явчук, сусід і приятель. Тільки черпає без кінця піни із своєї пам'яті. І сьогодні так.

А коли поповнилась душа піснями та розмовами, що аж очі помолодішали, — встав з-за столу.

село Трелівка, Знамянський район.

ЗАОЧНА СТУДІЯ «СІВАЧА»

ДУМКА Й СЛОВО

який недавно так успішно дебютував на сторінках «Молодого комунар». Але і серед цих слабших творів вірш «Добротан» засвідчує, що автор має потенціальні можливості сказати своє слово в поезії в разі серйозної, наполегливої роботи.

Окремі поетичні удачі трапляються у віршах В. Бульдочих зі Знамянського району, про вірші якої ми, до речі, вже говорили в одній із студій «Сівача». Відносно вирізняються з-між інших вірші А. Каретного та Р. Любарського (теж не новачки у студії).

Головні теми віршів Анатолія Каретного — краса природи, роздуми про місце людини на землі. Серед кращих віданих поезій «Куда бы я ни шёл», «Большая любовь», «Затушев огонь», та інші. Для них характерна глибина думки, щирість почуттів та свіжі поетичні образи.

Ліричний герой Р. Любарського — молодий ровесник, котрого турбують людські стосунки і те, яким він буде — наш день завтрашній. Його поетичний рядок стриманіший, ніж у Каретного, але глибини почуттів не приховує. «На грани утра», «Родина», «Этиод» — ось краще з надісланого до редакції.

Ще наполегливіше працювати над кожним рядком, збирати за камерним власного серця відповідність думок і слів — цього хочеться побажати всім нашим авторам. Кращі ж їхні твори засвідчують, що серед студійців «Сівача» зростають люди, які добре пам'ятають слова В. Маяковського: «Поэзия — та же добыча радная. В грамм добычи — в год труды».

Є. ЖЕЛЕЗНЯКОВ,
член бюро обласного літературного об'єднання.

ЗВІНЮТЬ
ОНІ СТУДІ

К»

«Три — «світлий, ясний образ поета, який літературний тиждень». І, звичайно, не було трагічності, коли в цей вечір ми на великій сцені

Чотири студії — активні захистаті акції районної газети. З різноманітними виступами вони вітали наші вірники — це жисте-виступи. І ніщо не забути, що не забути, комсомольським молодіжним

Наш четверо вихованців нашої студії навчаються у вищих навчальних закладах. Так, Євдокія Нонкова і Лариса Чередник — студентки першого курсу факультету журналістики Львівського держуніверситету, Сергій Кулинич закінчив уже перший курс філологічного факультету цього ж навчального закладу, Ірина Селенка — другокурсниця фізикоматематичного факультету Одеського держуніверситету. В різні міста роз'їхалися наші вихованці, однак свого зв'язку з газетою не поривають, і забувають про рідні студії.

Щороку до студії приходять нові любителі красивого письменства. Зовсім недавно ми обговорювали перші літературні спроби восьмилітньої Перчівської середньої школи Тетяни Іванченко і сомакласці Добровольської д-ри Олексія Боні.

В. ВІЄСЬКА,
голова районної літературної студії «Пролісок».

КУЛИНИЧ

Будь ласка, не забувай, що твоя дорога до знань і творчості, і комуністична праця мета Пролетарів усіх країн — ділитися!

Будь ласка, не забувай, що твоя дорога до знань і творчості, і комуністична праця мета Пролетарів усіх країн — ділитися!

Погоди, ласка дини! Будь ласка, не забувай, що твоя дорога до знань і творчості, і комуністична праця мета Пролетарів усіх країн — ділитися!

розумі, тай, в постава, роздай, державо!

Николай ЗАЛИЗНЯК

Віра ВІЄСЬКА

Лирическое

С венок серебряных иней
Ветер осыпал дивно,
Красные гроздья рябины
Тихо стучат в окно.
Что-то не в пору взгрустнулось,
Больно отдалось тупой,
Может, ушедшая юность
Встретилась нынче со мной?
Мимо пройдут ее весны,
Жаркое лето уянет,
В окна заглянет осень...
Юная бабушкой станет.
Мирно улягутся страсти,
(Страсти улягутся? Пусть!).
Сердце оставит у власти
Сентиментальность и грусть.
Прошлое в сумерках синих
Вспоминать ей, ная в кино,
Красные гроздья рябины
Будут стучаться в окно.

Лариса ЧЕРЕДНИК

У безвісті літ

Комісарі
В шинелях строгих,
Поверніться із безвісті літ —
По зарослих вже сивих дорогах...
Ми зуміємо скласти вам звіт,

Там, де ви підіймалися в атаки,
Пил років упав на сліди,
В тому полі горять вічно маки
Й посивілі жінки йдуть туди.

Вас чекали із рання до рання,
Та спливали роки,
Як вода.
З вами поруч в прийдешні світанки
Батьківщина йшла молода.

Все сильніше серця наші б'ються...
Комісарі,
Ви з нами, в путі.

Вірність

(за народними мотивами).

Кохалася у цвіт калина,
Умивалась сльозами дівчина.
Як тополя, при битій дорозі
Виглядала когось у тривозі...
Знає тільки один місяченько,
Як загинув її козаченько...
Як упав він з коня вороного,
І кінець рушника лляного.
Вишиваний узором дівочим,
Ліг крилом на залющені очі.
Ой, зі'яли і трави, й калина.
Загубила свій цвіт та дівчина.
Лиш на серці — незгоєна рана...
Ятратя душу холодні тумани...

Сходять зорі новиз революцій —
П'ятихвиль,
Багряні,
Святі.

Знову небо

Знову небо росте волошкою
Над обстриженою головою,
На погонах бджола сонлива,
Як оранжева сонця краплина.
Це солдацька весна над тобою...
А батьки не вернулися з бою.
І у полі безмежний над ними
Заколює туго калина.
Майорює слова, як знамена:
— Ну, а я ти там, сину, без мене?
...Тільки небо росте волошкою
Над обстриженою головою.
В неосвітленій відлякують очі,
І у снах наших майже щодночі
Сниться батько йому з автоматом,
Що навіки лишився солдатом.

Багато справ у інструктора по спорту колгоспу «Победа» Маловисківського району Валерія Петраченка — робота в секціях, організація і проведення спортивних змагань, заняття в групах ГПО і «Здоров'я». Решта часу — для сім'ї. З дружиною, донькою і сином Валерій вирушає в ліс збирати гриби, відпочиває з ними на березі ставу. Разом господарюють на городі.

На знімку: сім'я В. ПЕТРАЧЕНКА біля дідової криниці.
Фото В. ГРИБА.

МОЯ ВТІХА І НАДІЯ

Що найдорожче для батька і матері? Дитина. І скільки б не було їй — місяць чи рік, двадцять п'ять чи сорок років, а для батька і матері вона завжди лишається дитиною...

Що то за життя — без дитини? І тому глибоко переконана, що ті молоді люди, котрі бояться заводити дітей, бояться «зайвого клопоту», насправді обкрадають себе. Вони не лише втрачають чималу частку душевності, чужості. Життя їхнє стає одноманітним. І що то за життя — тільки для себе? Воно пусте й нещасне.

А як діти допомагають? Зараз жоску Андрійкові чотири роки. Всі ці роки він несе мене, утішає мене.

І мені на серці легше з ним і дію все. Йоді стоїти чи заснути, а сонюк підійде, скаже: «Мамо, не треба плакати! Бо і я буду...» — то й усміхнувся мимоволі...

Недавно в родинному відділенні лікарні одна молода мати (якщо можна й так назвати) зазнала погіршення здоров'я, не маючи бажання виховувати їх. Як обділила себе ця людина на все життя! Обділила на доброту. Адже сьогодні їй не потрібні діти заради задоволення власних бажань, «світлого» часу, безтурботного життя. Ні, я проти цього! Діти — це наше щастя і радість, це ще й наш жіночий обов'язок. Нехай же співають хлопчики й дівчатка:

Я у бабушки живу,
Я у дедушки живу...
Не розлучайте мене із своїми дітьми.

В. ШАПОВАЛ,
молода мати.
с. Іванківці,
Знам'янський район.

ЗАСПІВАЙМО В СІМЕЙНОМУ КОЛІ

МАМИНЫ ГЛАЗА

Музика Євгенія Мартынова.
Стихи Миколая Пляцковского.

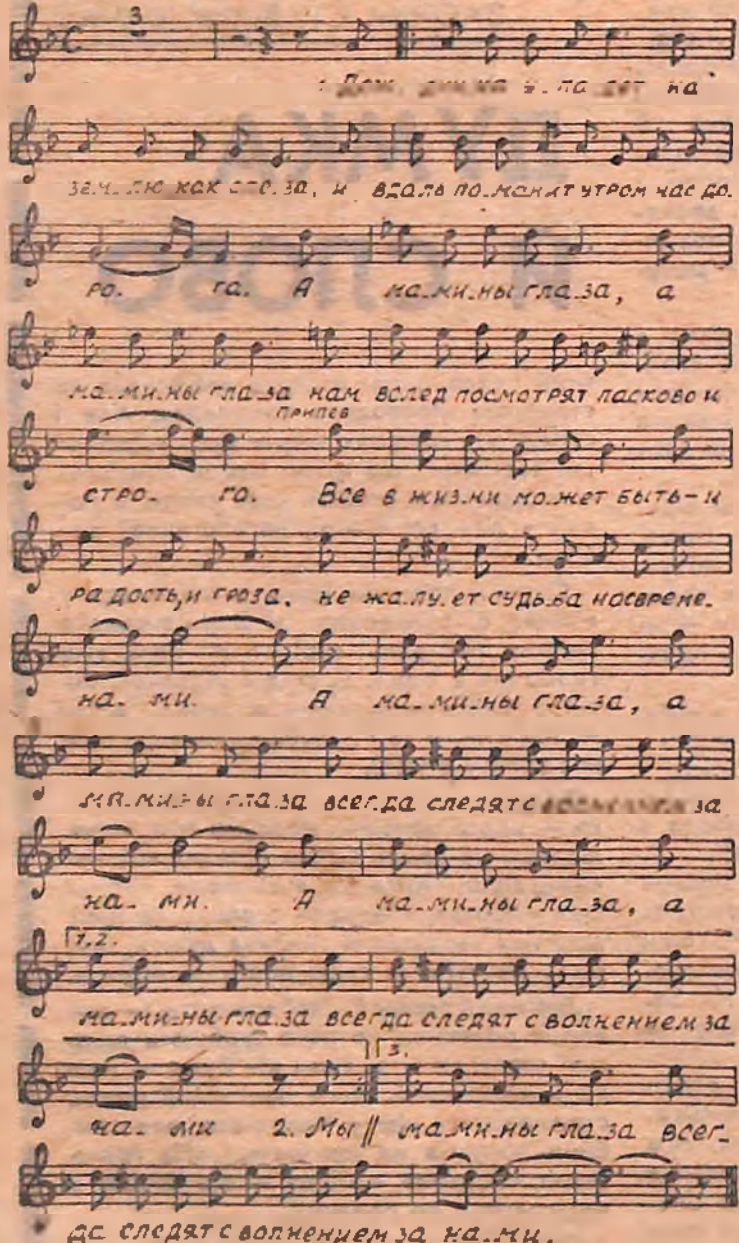
Дождик упадет на землю, нан слеза,
И вдали поманет утром нас дорога.
А мамыны глаза, а мамыны глаза
Нам вслед посмотрят ласково и строго.

ПРИПЕВ:
Все в жизни может быть — и радость, и гроза,
Не жалует судьба нас временами.
А мамыны глаза, а мамыны глаза
Всегда следят с волнением за нами.

Мы в поисках мечты меняем адреса,
Нам дома письма редкие прощаются,
А мамыны глаза, а мамыны глаза
Нас в детство по привычке возвращают.

Грубеют на ветру мальчишек голоса,
И девочки становятся взрослее...
А мамыны глаза, а мамыны глаза
С годами все добрее и светлее...
ПРИПЕВ.

Умеренно, легко. Нежно, тепло.

«На любов і смак товариш не всяк» — так говорять мудре народні прислів'я. Мабуть, не існує двох людей, що мали б зовсім однакові смаки й уподобання, а якщо це чоловік і жінка, то справа ще складніша. Я гадаю, що коли молоді люди вирішили вступити в шлюб, то у них знайшлися якісь спільні інтереси, погляди на життя... А от як бути з «дрібнищинами» смаками?

Припустимо, один з молодят любить якісь страви, а іншому їх і на очі не покажуть. На перший погляд — це дріб'язкові деталі, але вони стають приводом для сімейних сварок. Хочеться запитати молодят: чому ж велике спільне, що вас з'єднало, не може захистити вас від «кухонного» дріб'язку? Чому дрібниці, нагромаджуючись, можуть привести до серйозних розладів у сім'ї?

Наведу один приклад. У родині К. чоловік дуже захоплювався музикою, а от дружина, як виявилось, не надто прихильно ставилася до його «хоббі». З цього приводу сварилися. Згодом жінка розповідала подругам:

— Я йому заявила: мені вдома не потрібний цей магнітофон з колонками!

Я поцікавилася, куди ж чоловік подів магнітофона?

— Відніс до гаража. Я вирішила не поступитись нізащо!

Не раз чую від знайомих, як молоді, обставляючи квартиру меблями, один одному так енергійно доводять правильність своєї точки зору щодо інтер'єру кімнати, що справа доходить до взаємних образ... В результаті — ніякого задоволення від покупки.

Моя знайома якось скаргилася, що її чоловік, повертаючись із гостей, докоряє їй, що вона не вміє так готувати, як інші. Він не знає, що деякі страви одразу готувати не навчилися. Звичайно, необхідна умова — бажання дружини оволодіти секретами кулінарії.

М ПНУЛО чимало часу, а п мені перед очима ще й досі стоїть та картина. У дворі як захолилося від плачу п'ятирічне дитя. Знову ірка накрилася і говорила одна сусідка Інші: — Такі батьки винні: потурбують їй у всьому з малих літ, а пізніше за голову візьмуться...

У цю хвилину з під'їзду вибіг батько і почав заспокоювати донечку:

— Не плач! Ось я тобі іграшку приніс — і розгорнув пошепочок. А на ньому — двоє живих голубят...

Іра латилася, хоча ще й копилася губенята. І з цікавістю розглядала «іграшки».

Батько пішов, а дитина почала бавитися. Та недовго. Скорі у дворі знову

НА РОДИННУ РАДУ

Про смаки сперечаються?

У молодят, котрі вже мають немовля, вільного часу не так багато. Але ж хочеться і відпочити — сходити до театру, на концерт, у кіно. До одруження вони дивилися кінофільми на всяк смак, хотілося кожному з них поступатися іншому.

А тепер, після одруження, так: або йти в кіно, яке подобається тільки їй (йому), або повернутися додому. Неважко здогадатися про результат такого «культурного відпочинку».

Зізнаюся вам по секрету: коли мій чоловік купив квитки і запрошує мене в кіно, він, очевидно, теж не задумується, чи хочеться побачити цей фільм мені. Та я ні слова йому не кажу про те. І ще кожного разу не шкодувала. Тож, на мою думку, не слід і вам, любі подруги, поспішати. Не слід виказувати своє невдоволення, якщо ваш чоловік купив квитки не на той кінофільм, не на той концерт. Якщо ви на нього ображатиметесь, то не виключено, що він взагалі перестане купувати оті квитки!

Якщо молоді поборалися, знайшовши й відкритиши щось велике одне одному, то при їхньому взаємному бажанні завжди можна діти певної згоди і в меншому. Чи не так?

Л. КРАМАРЕНКО.

м. Кіровоград.

НАШІ ДІТИ

«ІГРАШКА»

І піком було поєднати дитину, що курчат може бути теж боляче, що попо так те дитині й беззахисне.

Діти ростуть, пізнають світ і бачать усе, і нашу байдужість теж. Поступово переймаючи її у нас. Чи ж доводиться потім дивуватись: звідки береться ота незрозуміла жорстокість у чужій загальною симпатичній Оленці, чому так зловичливо лагідний Сергійко... А спосіб ж вини в цьому ми просто не помічаємо.

Г. ШАЛАПКО.
с.мт Вільшанка.

ЦТ (І програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Грає Георгій Замфір. (Румунія). 8.50 — 23-й турнір «Спортивна». 9.00 — АВНГДейна. 9.30 — Телефільм «Професія і сім'я». 4 серія. Частина 1. 12.11.25 — Народні мелодії. 11.40 — Більше хороших товаришів. 12.10 — Тележурнал «Молодіжний». 13.30 — «Ти пам'ятаєш, товаришу...». 14.30 — Новини. 14.45 — Тележурнал «Сім'я і школа». 15.15 — Співає С. Школярська. 15.30 — Тележурнал «Співдружність». 16.00 — Всесоюзний тележурнал «Товариш, ти знаєш». 16.50 — Новини. 17.00 — Бесіда політичного організатора Л. Вознесенського. 17.30 — Мультифільм. 17.50 — Документальний телефільм «Народний артист СРСР В. Ліпавов». 18.50 — У світі тварин. 19.55 — Телефільм «Солов'їнський каприз». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Солов'їнський каприз». 2 серія. 22.40 — Міжнародні змагання з легкої атлетики пам'яті братів Знаменських. 23.25 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Музичний фільм «Мелодії старого замку». 10.50 — «Доброго вам здоров'я». 11.30 — Для дітей. «Олівець-малюєць». 12.00. «Привітання з перемогою». Естрада розважальна передача. 12.30 — Новини. 12.40 — «Соли на колі». 13.10 — Художній фільм «Твій син, земле». 1 серія. 14.35 — «День відкритих дверей». Вистава для дітей. 16.40 — Літературна карта України. 17.25 — «Неспокійні серця». 18.15 — «День за днем». (Іпротворт). 18.30 — Концерт хору та оркестру народних інструментів Українського телебачення і радіо. 19.00 — Актуальна камера. 19.40 — «Диноспіт». 20.20 — Співає народний артист УРСР Г. Гаркуша. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з плавання. 22.05 — «Вітання дівчата». Вистава. В перерві — 24.00 — Новини.

НЕДІЛЯ

ЦТ (І програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Концерт. 8.55 — Документальний телефільм. 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Райкопа пошта». 12.15 — Зустрічі на радянській землі. 12.30 — Сільська родина. 13.30 — Музичний кіоск. 14.00 — Фільм «Король гір та інші». 15.15 — Документальний телефільм «Воздвигне безсоння». 16.05 — Мелодії 40-х — 50-х років. 16.45 — Сьогодні — День працівників легкої промисловості. 17.15 — За якими листами. Музична передача. 18.00 — Мистецтва папери. 18.45 — Мультифільм. 19.05 — II Всесоюзний огляд народних хорів. Виступ Держканіона ансамблю пісні і танцю російських козаків. 20.00 — Клуб мандрівників. 21.00 — «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.05 — Міжнародні змагання з легкої атлетики пам'яті братів Знаменських. 23.05 — Новини.

УТ

11.15 — «Діноспіт». 12.15 — Художній фільм «Твій син, земле». 2 серія. 13.50 — Новини. 14.00 — Катруєнн кінозал. 15.00 — «Життя слів». 15.50 — «Барни діти». Музичний телефільм. 16.00 — «Слава солдатець». 17.00 — Міжнародний турнір з художньої гімнастики на приз Українського телебачення. 17.40 — «Погляд у майбутнє». «Школа сьогодні і завтра». 18.30 — Концерт естрадно-симфонічного оркестру і солістів Українського телебачення і радіо. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Кіносеріялізм». 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Діноспіт». «Топіледо». 21.00 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Альба Регіна». 22.10 — Новини. 23.35 — Чемпіонат СРСР з плавання.

(Наступний номер «Молодого комунар» вийде 14 червня ц. р.).

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редакція — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-67; військово-патріотичного виховання та спорту фотолaboratorії — 2-45-35; оглошень — 2-56-65; нерецензованої — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

БК 02277.

Обсяг 0,5 друку арш.

Індикс 01103.

Зам. № 312. Тираж 57 100

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компарії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.